

ת"פ 26694/11/21 - מדינת ישראל נגד לואי דמלחי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 26694-11-21 מדינת ישראל נ' דמלחי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם לואי דמלחי (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד יניב זהר

בשם הנאשם: עו"ד רהב אופנהיימר - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם הינו נכדה של המתלוננת ובנו של המתלונן. במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם התגורר עם המתלוננת והמתלונן באותו מתחם בג'סר אל-זרקא שיש לו חצר חיצונית משותפת. במהלך חודש ספטמבר - אוקטובר 2021 שהו הנאשם והמתלוננת במטבח הבית שבמתחם. המתלוננת העירה לנאשם אודות הלכלוך שעשה בעודו אוכל ובתגובה לכך תקף הנאשם את המתלוננת, אחז את ראשה בשתי ידיו ודחף אותו לכיוון השולחן.

בהמשך למתואר לעיל, ביום 29.10.21 ישב הנאשם בחצר הבית כשהוא מצויד בסכין יפנית באורך כולל של 15.5 ס"מ. באותה העת המתלונן יצא לחצר, פנה לנאשם ובין השניים התפתח עימות מילולי על רקע מה שהתרחש בין הנאשם למתלוננת. במהלך העימות המתלונן הפנה את גבו לנאשם, אז שלף הנאשם את הסכין ודקר את המתלונן בפניו באמצעות הסכין.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חתך באורך של 10 ס"מ בלחיו הימנית וחתך של 4 ס"מ באוזן ימין.

עמדת המאשימה

3. המאשימה טענה למתחם עונש הולם שנע בין 4 - 7 שנות מאסר בפועל.

עמוד 1

4. נטען כי נפגעו מספר רב של ערכים: התא המשפחתי, שלווה חיהם של המתלוננת והמתלונן, פגיעה בבריאות, בשלמות הגוף ובביטחונם האישי.

5. נטען כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים, הנאשם יזם את האירוע כשהצטייד בסכין קודם לכך שהוא תוקף את אביו.

6. המאשימה טענה כי סעיף 40ט(א)(11) חל כנסיבה מחמירה, המעשה נעשה כלפי תא משפחתי, תוך ניצול מעמדו של הנאשם והקשר שלו עם בני משפחתו.

7. נטען כי לנאשם 4 הרשעות קודמות שכללו 4 מאסרים בגין עבירות של רכוש, סיכון חיי אדם ואלימות. נטען כי העבירות אותן ביצע הנאשם מדגישות את הזלזול שלו לחיי אדם ולשמירה על החוק, כאשר כל פעם הוא יוצא ממאסר הוא חוזר לבצע עבירות, מסלים בעבירות ונטען כי המאסרים שריצה לא מרתיעים אותו.

8. המאשימה הפנתה לפסיקה כדלקמן:

- ת"פ 12668-02-20 **מדינת ישראל נ' מוניר מצארווה** (24.12.20), שם הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה, החזקת סכין שלא כדין ומעשה פזיזות. היה מדובר בנאשם ללא עבר פלילי והוצגה בפני בית המשפט תכנית טיפולית בה הוא השתתף. לאור המצב קבע בית המשפט מתחם הולם שנע בין 3 - 5 שנות מאסר ובסופו של יום נגזר עליו 3 שנות מאסר בפועל.

- ע"פ 8144/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.03.15), שם הורשעו המערערים על פי הודאתם בעבירת חבלה בכוונה מחמירה. המערער הראשון היה קטין על סף הבגרות והמערער השני היה בן 21 עת ביצוע העבירה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור שלהם והפחית את עונשו של הקטין ל 35 חודשי מאסר, כמו כן עונשו של הבגיר הופחת ל 42 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 3393/15 **עומר זרקוא נ' מדינת ישראל** (8.12.16), שם נדחה ערעורו של הנאשם על עונש המאסר של 6 שנים, שנגזר עליו בבית המשפט המחוזי בגין הרשעתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. נפסק כי העונש אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת, ואין מקום להתערב במתחם הענישה שנקבע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר, וכי בית משפט קמא לקח בחשבון את כלל השיקולים הצריכים לעניין והעונש ראוי ומאוזן.

- ע"פ 10580/08 **יוסף אמר נ' מדינת ישראל** (2.2.10), שם נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בבית המשפט המחוזי בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לאחר הודאתו. בית המשפט העליון השאיר את עונשו על כנו ולא התערב בהכרעתו של בית משפט קמא שגזר על הנאשם 7 שנים מאסר בפועל.

בשל הרתעת הרבים.

- ת"פ 54416-01-13 **עמאר שהאב נ' מדינת ישראל** (14.10.13), נאשם שהורשע לאחר הודאתו בעבירת חבלה בכוונה מחמירה החזקת סכין או אגרופן שלא כדין, הדחה בחקירה בדרך של איומים ועבירת איומים. על פי האמור, הנאשם חתך את המתלונן בפניו בסכין יפנית וגרם לו חתך ארוך ועמוק באורך של 6-8 ס"מ. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של בין 4 עד 7 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל.

9. בהתייחס לעונש שבתוך המתחם, ביקש ב"כ המאשימה, לקבוע את העונש **באמצע המתחם**.

טיעוני ההגנה

10. נטען כי החבלה הייתה קשה ומרתיעה, אך המאשימה נמנעה להגיש תיעוד רפואי של המתלונן, דבר המעיד כי המתלונן לאחר שנתפר לא הזדקק להמשך טיפול, לא אושפז, לא בוצע בו ניתוח ושוחרר לביתו. ועל כן, נטען שמדובר בנזק ברף חומרה נמוך באופן יחסי.

11. ביחס לפסיקה שהגישה המאשימה, טען ב"כ הנאשם כי מדובר במקרים שהם יותר חמורים ממקרה דנן.

12. נטען כי המעשים בוצעו ללא תכנון מוקדם וזאת לאחר שהמתלונן פנה אל הנאשם והתפתח בין השניים עימות מילולי.

13. בנוגע לסיבות ביצוע העבירה נטען כי בין הנאשם למתלונן כעולה מחומר החקירה היו מתחים בחודשים האחרונים עובר לאירוע, וכי ברקע מעשיו של הנאשם התרחש עימות מילולי בינו לבין אביו.

14. באשר לסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. עוד ציין ב"כ הנאשם כי נסיבות חייו של הנאשם היו קשות, וביקש להתחשב בכך בעת גזירת העונש.

15. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 5956/13 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו נג'מה** (28.11.13), שם הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה. בית המשפט העליון העלה את עונשו של הנאשם ל 15 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 3381/16 חליל אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (10.07.16), ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו נגזרו על המערער עשרים חודשי מאסר לריצוי בפועל לאחר הרשעתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של הנאשם מ 20 חודש מאסר בפועל ל 12 חודשים וזאת בהתחשב בעברו הנקי, הסכם ה"סולחה" שערך המערער עם משפחתו של המתלונן, מצבו הכלכלי והבריאותי וההשפעה הצפויה של תקופת המאסר על משפחתו והנסיבות שקדמו לביצוע העבירה. בנוסף, התקיימו במקרה זה סיכויי שיקום של ממש, המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם שנקבע.

- ת"פ 51486-05-14 מדינת ישראל נ' מאליק מוראד (4.12.14), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות כנגד מתלונן שהוא קרוב משפחה. על הנאשם הוטל 18 חודשי מאסר בפועל.

16. ב"כ הנאשם עתר לאור הפסיקה שאוזכרה לעיל למתחם שנע בין 4 - 30 חודשי מאסר בפועל לכל היותר.

דין

17. הערך החברתי שנפגע במקרה דנן הוא הזכות לשלמות הגוף וביטחונם של המתלוננים ופגיעה בתא המשפחתי.

18. מבחינת נסיבות האירוע, על אף שהפגיעה במתלונן לא הייתה חמורה מהבחינה של המשך טיפול לאחר שנתפר החתך בפניו והעובדה שלמרבה המזל, החתך לא העמיק יותר לגופו, אין בה כדי משום הקלה מחומרת המעשה. מעשי הנאשם חמורים ומקוממים במיוחד שמדובר במתלוננים שהם אביו וסבתו של הנאשם.

19. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו, בפסיקה שאוזכרה, ובערכים המוגנים שנפגעו אני קובע מתחם ענישה הולם שינוע בין 4 ל - 7 שנות מאסר.

20. במסגרת שיקולי קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יילקחו בחשבון לקולא נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בטיעוני סנגורו, הודאתו בהזדמנות הראשונה וחסכון בזמן השיפוט.

21. מאידך, עברו הפלילי המכביד של הנאשם נזקף לחובתו. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד כפי שעולה מהרישום הפלילי, כאשר מאסרו האחרון היה רק בשנת 2019.

סוף דבר

22. לאחר ששקלתי את השיקולים הן לקולא והן לחומרא, כמפורט לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.10.21.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצויי כספי למתלונן בסך 3,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 01.04.2023.

ד. פיצויי כספי למתלוננת בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 01.04.2023.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022.